

Eines i estratègies per assolir autonomia en l'aprenentatge. El perfil de l'autoaprenent

Dia: 12 de juny de 2015

Hora: de 9:15 a 10 hores

Lloc: aula F1S2

Participants

Josepa Costa (coordinadora, UPV), Robert Escolano (secretari, UA), Baltasar Ripoll (UA), Glòria Vallés (UB), Xavier Marzal (UOC) i Eugeni Alberola (UPV).

El debat parteix de les experiències docents de cadascun dels participants, i se centra sobretot en la reflexió d'aquesta experiència i en la definició del perfil de l'autoaprenent.

L'autoaprenentatge és com un gimnàs: l'aprenent s'hi inscriu i no hi apareix, i només se'n recorda quan arriba l'operació biquini (l'examen final). Per tant, la motivació és bàsica. A partir d'un cert nivell, que l'aprenent veja els seus propis progressos és molt difícil, la qual cosa el desmotiva i la motivació és un element clau en l'aprenentatge.

Si l'objectiu és obtenir un certificat, l'alumne segueix una estratègia d'aprenentatge per a una superació puntual. Estratègia anorecticobulímica: aprimar-se per a posar-se el vestit per a la boda, que mai més no es tornarà a posar.

Cal establir estratègies perquè l'alumne no abandone el curs a mitjan camí. L'opció de crear xarxes col·laboratives, en què diversos aprenents treballen en equip, i acaben ajudant-se mútuament, pot funcionar. No obstant això, és molt difícil aconseguir crear una comunitat d'aprenentatge, per més que s'hi proposen activitats de grup.

El perfil del tècnic no és atractiu per a l'aprenent, que prefereix fer tàndem amb un altre aprenent, més que no amb el tècnic (que considera un docent). Malgrat tot, convé centrar el focus d'atenció en l'acompanyament a l'estudiant, un acompanyament que no interferisca en l'autonomia de l'aprenent, però que l'ajude, ja que els cursos d'autoaprenentatge de què parlem (en contraposició al format dels MOOC) demanen el suport d'un docent. Cal, per tant, definir molt bé el perfil de tutor (que no docent), que dinamitze i estimule la interacció en els aprenents.

Quant al perfil de l'autoaprenent, hi ha una gran diferència entre l'autoaprenent d'un CAL (presencial) o d'un curs en línia. En el cas dels CAL, són importants els

grups de conversa, en els quals hi ha un ambient molt distés, perquè són dinamitzats per un altre aprenent (i no per un assessor o un tècnic).

L'autoaprenent ha de partir d'una motivació complementària; altrament, si no té una disciplina fèrria, es queda pel camí. Els autoaprenents saben què és el que saben? L'alumne la majoria de les vegades no sap de quin nivell parteix. Tothom vol començar de zero; per tant, convé establir una prova de nivell inicial que centre l'objectiu, perquè és fonamental determinar quin és l'objectiu final de l'aprenent.

En resum, l'autoaprenent és qui regula el seu propi procés d'aprenentatge, qui ha de tenir clars els seus objectius i veure si els assoleix (ser capaç d'autoavaluar-se) i quines eines li funcionen per a fer-ho. En aquest context, les estratègies per a fomentar l'autonomia de l'aprenent passen per fer emergir coneixements previs, ensenyar a construir coneixements i fomentar l'aprenentatge cooperatiu. En aquest context, les estratègies per a fomentar l'autonomia de l'aprenent passen per fer emergir coneixements previs, ensenyar a construir coneixements i fomentar l'aprenentatge cooperatiu.